

[Kaj Andresen.]

studiemulighederne for vore tekniske studerende bliver tilfredsstillende.

Besøget i Lundtofte gav mig det indtryk, at man har startet et fornuftigt anlagt, enkelt og rationelt byggeri. Den standardiserede byggeform er resulteret i praktiske lokaliteter uden nogen form for flothed, ikke engang hvad angår de arkitekttegnede vandhaner. Fastholdes den hidtil lagte linje, må der kunne skabes et for alle parter — også bevillingsmyndighederne — tilfredsstillende resultat.

En række af de problemer, som blev omtalt ved lovforslagets første behandling, har været til drøftelse i udvalget; et af dem var spørgsmålet om optagelse af studerende på højskolen og akademiet. Det må nok erkendes, at en ophævelse af adgangsbegrænsningen næppe lader sig realisere; dertil er tilgangen til studiet for stor. En total ophævelse af adgangsbegrænsningen vil efter de oplysninger, der er tilstillet udvalget, betyde, at der skulle mere end en fordobling af undervisningslokaler til for at klare behovet, samtidig med at frafaldet ville blive procentvis meget større. Selv om man kunne ønske en fri adgang til teknikerstudiet som ved universitetet, må det i øjeblikket betragtes som urealisabelt.

Der kunne vel i dag snarere være årsag til, hvis det var muligt, at søge opnået en mindre frafaldsprocent end den eksisterende på ca. 15. I sine kommentarer til dette spørgsmål hævder højskolen imidlertid, at en gennemførelsesprocent på 85 er nær ved det opnåelige for et akademisk ingeniørstudium. Der er dog under drøftelserne rejst det spørgsmål, om ikke en særlig polyteknikerkvotient med overvejende vægt lagt på karaktererne i de matematisk-naturvidenskabelige fag ved studentereksamen eller adgangseksamen ville kunne reducere frafaldet, og undervisningsministeren har over for udvalget givet udtryk for, at han kunne tænke sig en ændring af optagelsesbetingelserne, så at disse synspunkter med hensyn til en polyteknikerkvotient blev indarbejdet. Det ser jeg gerne praktiseret.

Hvad angår antallet af studerende, er det oplyst, at der regnes med en årlig tilgang på 600 civilingeniørstuderende med 150 på hver retning og med 400 akademiingeniørstuderende med 100 på hver afdeling. Det

må vel tages til efterretning, at det i dag ikke er muligt at anlægge et mere hensigtsmæssigt skøn, men forhåbentlig vil det i den kommende tid kunne lade sig gøre at foretage en behovsanalyse, som kan indgå i overvejelser om vægtfordelingen for de forskellige retninger; det lyder ikke sandsynligt, at der skulle være samme behov for alle fire ingeniørretninger. Det er dog den almindelige opfattelse i udvalget, at der for akademiingeniørernes vedkommende vil kunne finde en videre udvikling sted gennem oprettelse af måske ensporede ingeniørakademier i provinsen, efter som behovene melder sig.

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne nedbringes til det mindst mulige.

Kaj Andresen: Må jeg i den forbindelse sige, at jeg er meget tilfreds med den besvarelse, undervisningsministeren har givet på spørgsmålet om udbygningen af teknika. Når man som her fastlægger den økonomiske ramme for udbygningen af civilingeniørernes højskole og akademiet, har det været naturligt at se på, hvad der i øvrigt må investeres i teknisk uddannelse i de kommende år. Her tænker jeg især på teknikumingeniørerne og mellemteknikerne; ikke mindst industri og produktion har stor interesse i, at uddannelsen af teknikumingeniører tilgodeses, og behovet for en snarlig udbygning af vore teknika er betydeligt. Af de seneste oplysninger, udvalget har modtaget herom, fremgår det, at der allerede ligger planer om en væsentlig investering til udbygning af eksisterende teknika, ligesom nye er kommet til. Den sidste prognose går ud på, at man over de nærmeste 10 år må regne med at skulle investere ca. 175 mill. kr. her, og det er for mig tilfredsstillende, at ministeren slår fast, at der ikke under hensyn til Lundtoftebyggeriet må ske nogen begrænsning af teknikas udbygning.

Et problem, som har givet anledning til meget omfattende drøftelser under udvalgsarbejdet, og hvorom der er stillet mange spørgsmål, givet skriftlige besvarelser og afholdt samråd, er spørgsmålet om højskolens fremtidige styrelse. Det kan vist siges, uden at jeg skal gå i rette med dem, der har rejst spørgsmålet, at det ligger uden for, hvad der måtte være naturligt i forbindelse med det